

Feličasák

školský časopis pre malých i veľkých

Úvod

Hlásime sa s novým číslom nášho Feličasáku, ktorý je od prvej po poslednú stranu naplnený pútavým čítaním. Od septembra sa v našej škole toho udialo naozaj dosť – privítali sme naše najmladšie Alpaky a Pelikány, ktoré sa u nás udomácnili a so sebavedomím brádzia chodby školy. Okrem iného sa dozvieme, čo sa im tu najviac páči. V tomto polroku nás veľmi potešil aj dar od mestskej časti Košice Západ – obrovské množstvo piesku, ktorý sme využili nielen na hodinách telesnej výchovy, ale aj na vlastivede, kde sme si z neho vytvorili 3D mapu Slovenska. Ani v tomto čísle nezabudneme na interview, na ktoré sme oslovili muža, ktorý má pod palcom školské náradie a vie opraviť naozaj všetko. Áno, hádate správne – je to náš pán školník, ktorý s radosťou zodpovedal všetky naše zvedavé otázky. Venovať sa budeme aj množstvu úspešných akcií, ktoré prebehli – vo veľkom štýle sme oslávili Európsky deň jazykov, úspech zožala Svätomartinská podkovička či vianočné trhy. Nuž, nezostáva Vám nič iné, len sa pohodlne usadiť a pustiť sa do čítania.

Tím Felix

Dozviete sa

- O projektoch v našej škole
- Ako sa darí prvákovi
- Čo všetko sa za tento polrok vo Felixe udialo
- Ako sa nášmu školníkovi páči vo Felixe
- Recepty a nápady
- 10 faktov, o ktorých ste určite nevedeli
- O tvorbe našich žiakov
- A na záver sa zabavíte

Udialo sa

Čítanie s pánom Mrkvičkom

Strávili sme hodinu s popularizátorom čítania pánom Mrkvičkom, ktorý nás vtiahol do parádnych knižných svetov.

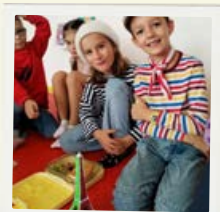
MyMachine projekt

Tretiaci sa pustili na cestu objavov a inovácií, vymýšľajú vlastné vynálezy, pre ktoré vysokoškoláci navrhujú technické riešenia a stredoškoláci zhotovujú prvý funkčný prototyp.

Európsky deň jazykov

Na hodinách angličtiny sme ochutnali tradičné špeciality rôznych krajín, naučili sa základné frázy v ich jazykoch, zatancovali si i zaspievali.

Svätomartinská podkovička

Žiaci 1. a 2. roč. sa venovali svätomartinskej téme, ktorá so sebou nesie predovšetkým skromnosť, pomoc bližnému a láskavosť. Akciu završili s rodičmi tvorivými dielňami, kde vyrábali lampášiky a následne hľadali strieborné podkovičky.

Mikulášska prespávačka

Naši Felixáci dostali aj tento rok darček od Mikuláša v podobe rozprávkovej prespávačky v škole. Zažili sme množstvo dobrodružných aktivít a večer ukončili kinom.

Všetko najlepšie, pán Bartusz!

Oslávili sme spolu 90. narodeniny umelca p. Bartusza, vyrobili sme mu dar v podobe trička a vyskúšali si množstvo aktivít inšpirovaných jeho témami a postupmi tvorby.

eTwinning

Kapybary sa na angličtine zapojili do projektu Happylanders, prostredníctvom ktorého majú možnosť získať si nových kamošov z Grécka i Španielska a vytvoriť si vlastný virtuálny Happyland.

Didaktické hry

Učili sme sa podávať prvú pomoc, orientovať sa podľa mapy a kompasu, viazať uzly, spoznávať stopy zvierat a prekonávať rôzne nevyspytateľné situácie, ktoré život prináša.

Šarkaniáda a Felix maratón

Športové aktivity sa u nás vždy spájajú so zábavou. Kostry sme si v jeseni rozhýbali na šarkaniáde i maratóne.

Aktivity s Romanom Sorgerom

Lásku k umeniu v nás pomáha pestovať p. Sorger, ktorý nám vytvára rôzne zábavné workshopy.

Kolko lásky sa zmestí do krabice od topánok?

Priam nekonečno! Dokázali sme to, keď sme na Vianoce obdarili osamelých seniorov krásnymi darmi a ukázali im, že na nich myslíme.

Naši prváci

Alpaky

V tomto školskom roku sme v našej triede privítali 17 nových prvákov, ktorí nastúpili do triedy Alpák. Naša trieda má názov Alpaky preto, lebo Alpaky sú známe tým, že sú mierumilovné, pokojné, veselé, priateľské a inteligentné zvieratá a k tomuto vedieme aj našich najmenších žiakov tejto školy. Prváci sa počas 4 mesiacoch, ktoré sú u nás v škole

stihli naučiť už 15 písmen O, S, B, U, A, L, M, E, I, P, N, T, K, V, D. Na spoločných školských akciách si mali možnosť Alpaky nájsť kamarátov aj z iných tried. V triede si spoločne budujeme pravidlá, aby sme sa tam dobre cítili, počúvali sa navzájom, správali sa k sebe priateľsky a boli sme ako jedna rodina.

Dlhé prestávky sú super, i to, že chodíme von.

Na ranných kruhoch sa môžeme porozprávať.

Je tu dobrá a vtipná pani učiteľka, pani vychovávateľka i pani riaditeľka.

Mám rada záľubky, napr. kŕmenie vtáčikov.

Vytvárame tu pekné veci, napr. náhrdelník z cestovín.

Mgr. Patrícia Šimková

Pelikány

Teším sa, že som si tu našla najlepšiu kamošku.

Som rád, že sa môžem hrať s kamarátmi.

Som vďačný za to, že sa môžeme v tejto škole tak skvelo učiť.

Predstavte si 17 pracujúcich pelikánikov pokope. Je to poriadna zábava! V našom krdliku je živo. To znamená veľa rozprávania sa, dobrých nápadov, aktivít i veľa smiechu. Každý deň sa nezabudneme ráno špeciálne pozdraviť, nastaviť si kalendár, zdieľať zážitky zo života, či učiť sa počúvať navzájom a spolupracovať v rôzne veľkých tímoch. Popri tom, ako sa hráme s písmenkami, číslami, kockami, papierom a mnohým ďalším, zbierame vedomosti, skúsenosti a zručnosti, rovnako ako pelikány rybky do svojich zobákov. Tešíme sa ešte na výlety s našimi kamoškami Alpakami, ako aj na všetky zaujímavé akcie so staršími kamarátmi v našej školičke.

Mgr. Paulína Ganaj

Naše projekty

Inclusion Through Gamification

V októbri sme uzavreli realizáciu nášho medzinárodného projektu Inclusion through Gamification s finančnou podporou programu Erasmus+ v schéme malých partnerstiev KA210-SCH. Našími partnermi boli základné školy z Turecka a z Rumunska.

Zámerom projektu bolo napomôcť pretváraniu tried v školách na priateľské, príjemné a motivačné miesta pre deti, kde sa podporí ich vnútorná motivácia učiť sa. Ťažiskovo v jednom pilotnom ročníku a čiastočne aj v iných ročníkoch sme dizajnovali a testovali využitie gamifikácie – používania herných prvkov v nehernej prostredí tak, aby sme naplnili cieľ efektívneho vzdelávania.

Cieľ projektu plne ladil s našou stratégiou budovať školu, kde sa deti cítia dobre a sú šťastné, no kde je ich prirodzená zvedavosť a vnútorná motivácia učiť sa podporovaná.

Informácie o projekte nájdete aj na samostatných web stránkach projektu gamification-project.sk.

Školské ihrisko sa rozrastá

V minulom roku sme sa pustili aj do rozsiahlych prác na našom ihrisku, v školskej záhrade a v átriu. Tieto priestory stále svojpomocne a postupne zveľaďujeme. Interiéry aj exteriéry školy podnetne a inovatívne – aj tie „najobyčajnejšie“ kúty – využívame na vyučovacie aj mimo-vyučovacie aktivity, akcie pre a s rodičmi, verejné akcie a rôzne projekty. o prác na ihrisku zapájame aj rodičov a našich susedov,

ktorí majú chuť priložiť ruku k dielu: náš areál je totiž k dispozícii aj miestnym obyvateľom na športové a oddychové aktivity. Na tieto aktivity hľadáme aj zdroje, a preto nás v minulom roku veľmi potešila podpora Nadácie VSE a Nadácie Volkswagen, vďaka ktorým máme prvé preliezky na ihrisku, lavičky, upravený priestor a základy školskej záhrady. Ďakujeme!

Nadácia
Volkswagen Slovakia

Byť, či nebyť s micro:bit?

V decembri sme ukončili realizáciu celoročného projektu Byť, či nebyť s micro:bit. BBC micro:bit žiakom hravo predstavil, ako softvér a hardvér spolupracujú. Je veľmi všestranný a dá sa použiť na takmer neobmedzené množstvo projektov. V rámci projektu sa naši pedagógovia aj deti učili pracovať s mikrobitmi a využívať ich na rôznorodé účely: našim cieľom bolo dostať tieto technológie do vyučovania nielen na informatike, ale aj na prírodovede či telesnej výchove. Deti dnes potrebujú prichádzať do kontaktu s technológiami prirodzene, aby sa naučili využívať ich pre svoj prospech ako súčasť bežného života. S Microbitom môžeme jednoducho prepáť predmety v škole, učiť sa spolupráci, objaviť v sebe silné stránky, podporiť kreativitu a naučiť sa riešiť problémy. Je to skvelá vstupná brána k programovaniu a svetu technológií.

Okrem toho sa nám podarilo v rámci projektu preškoliť skupinu našich učiteľov. Cieľom bolo dostať Microbit do vyučovania aj mimo hodín informatiky, aby žiaci prichádzali do kontaktu s technológiami prirodzene, počas bežného fungovania a chápali technológie ako súčasť ich života. Na Design Thinking workshopoch s Educon sme sa učili tvoriť úplne nové a originálne plány hodín tak, aby pomohli Microbitom motivovať žiakov v učivách, ktoré ich vedia vytrápiť. Tieto plány prepájajú mnohé predmety, vedú žiakov k zlepšovaniu kľúčových kompetencií a aktivizujú ich. Tieto piloty budeme ešte testovať a vylepšovať. O výsledné produkty sa radi podelíme s inými školami, učiteľmi či odborníkmi na vzdelávanie. V tomto videu, ktoré sme natočili v závere projektu, uvidíte, ako sa dospeli aj deti v škole popasovali s výzvou

využiť technológie aj na iných hodinách ako je matematika alebo informatika.

Rozhovor s pánom školníkom

Vidieť ho môžete na rebríku, na streche i pod radiátorom. Odhrňa sneh, zametá lístie, mení žiarovky, skladá nábytok. Vždy s úsmevom a dobrou náladou. Reč je o našom pánovi školníkovi, ktorý je skutočne mužom činu a poradí si s každou závadou. Naše zvedavé Kapybary Danka a Viki si naňho pripravili zopár otázok.

Ako sa vám páči v tejto škole?

Som tu spokojný, páči sa mi tu.

Čo sa vám najviac páči na vašej práci?

Najviac sa mi páčia veľké pekné priestory školy. Páči sa mi tiež, ak sa mi podarí práca, s ktorou som spokojný ja aj ostatní.

Čo hovoríte na jedlo v našej jedálni?

Zvykol som si.

Máte radi deti v tejto škole?

Mám rád všetky deti v tejto škole, ale mladších viac, pretože menej vystráajú ako tí starší.

Pred tým, ako ste sa stali školníkom u nás vo Felixe, tak ste pracovali aj inde?

Kedysi som pracoval ako pilot.

Čo najradšej robíte vo voľnom čase?

Pracujem, mám rodinný dom. Práca okolo domu ma veľmi baví.

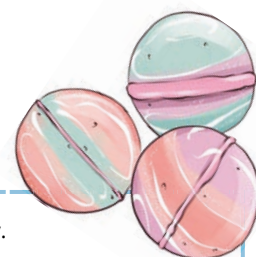
Čo by ste odkázali svojmu mladšiemu ja?

Aby sa to mladšie ja staralo o svoje zdravie viac ako to staršie.

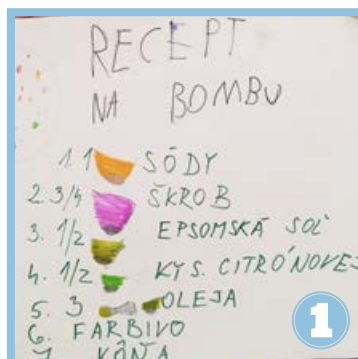
Ďakujeme pánovi školníkovi za rozhovor a prajeme mu veľa pokazených vecí, nech má čo robiť a nenudí sa. ;)

Tvorte s nami

Šumivé bomby do kúpeľa si dokážete pomerne jednoducho vytvoriť aj sami. Ako na to? Ukážu vám naše Pelikány.

Recept

Potrebujete: piškóty, 90 gramov masla, jasenku (zahustené mlieko v tube), 2 lyžičky kakaa, 2 lyžičky lekváru, kokos na obalovanie

Postup: Piškóty nastrúhate, pridáte zmäknuté maslo, kakao, lekvár a jasenku. Vypracujete hmotu.

Z hmoty následne vytvarujete guľičky, ktoré obalte v kokose.

Alpaky zas pre vás majú recept na výborný dezert.

Vedeli ste, že...?

8 zaujímavých faktov od našich Felixákov

#1

Vodné hodiny, tzv. **klepsydru**, používali už v stredoveku na férové meranie času oboch strán počas súdnych procesov. Ich popis sa však nezachoval, na konštrukčnú výzvu sa podujali naši piatáci.

#2

Antibiotiká vynašiel v roku 1928 škótsky vedec Alexander Fleming. Zistil, že fľaštičky plesní v jednej z laboratórnych misiek usmrtili baktérie. Vo výskume pokračovali iní vedci, z plesní získali penicilín, ktorý počas 2. svetovej vojny zachránil mnoho životov. Touto zaujímavou informáciou nás obohatili Irbisy.

#3

Jednou z najobľúbenejších detských hier našich starých rodičov bola **hra Kráľu, kráľu, daj vojačka**, rozšírené boli takisto guľôčky a radi skákali i cez gumu. V rámci akcie Rodinná pamäť si Mravce tieto hry vyskúšali, zaujala ich aj hra Žabky.

#4

Na **princípe magnetizmu** funguje mnoho hier a hračiek. Irbisy sa pokúsili o ich výrobu na technickej výchove. Sára napr. vytvorila tancujúceho koníka, Marián a Oliver obrovské delo a Frida tancujúcu balerínu.

#5

V **Indii** majú aj **kravy** občiansky preukaz. Pre miestnych je to posvätné zviera, ktoré si vážia a uctievajú ho. Prišli na to Draci, keď pracovali na svojich projektoch z literatúry.

#6

Na **Slovensku** máme skutočne **talentovaných ľudí**. Jedným z najvýznamnejších spisovateľov bol Pavol Országh-Hviezdoslav, za legendárnu Perinbabu stojí režisér a scenárista Juraj Jakubisko, v oblasti športu vyniká v súčasnosti Peter Sagan. Tieto, ale aj množstvo iných výnimočných osobností nám predstavili tretiaci Antilopy a Kamzíky.

#7

Drevený hlavolam založený na usporiadaní kruhov od najväčšieho po najmenší, ktorý hlávky láme deťom už celé desaťročia, sa nazýva **Hanojská veža**. Irbisy na matematike vyrábali rôzne hlavolamy. (koráľkové, 3D sudoku a pod.) Zorka na obrázku drží práve Hanojskú vežu, ktorej dala originálnu zimnú podobu.

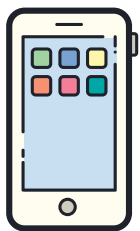
#8

V **Bangladéši** sa opakujúcim sa povodňami prispôbil aj **školský systém**. V určitých častiach tejto krajiny výučba prebieha v naozaj netradičných školách - vybudovaných na lodkách. K tejto informácii sa dopátrali druhostupniari na hodine anglického jazyka.

Tvorba našich žiakov

Naskenuj QR kód a prečítaj si ďalšie zaujímavé príbehy.

Zojka, 2.R

Jerguš, 2.R

Jerguš, 2.R

Strom

Stojí tu veľký strom.
Pod ním postavili dom.
Ten strom bol veľký.
Ale dom krehký.

Sem-tam okolo stromy chodievali.

A občas si len tak zaspievali.

Ten strom sa im čudoval.

Až raz po dychu zalapal.

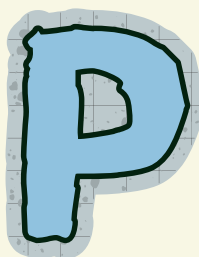
Raz ho zaujal
človek, čo štyri nohy mal.

Bolo to bábätko,
čo išlo ďaleko.

Strom tu žil už sto rokov.

A vytvoril si tu pekný domov.

Riško, 5.D

Prečo pyšný pytliak pyká?

Pyšný pytliak pyká za to, že prepichol prepychovú loptu. Pyká vo väzení. Bol by rád, keby ho prepustili z väzenia. Povedal, že to bol byvol. A naozaj aj bol. Policajti mu neverili. Povedali pytliakovi, že musí zaplatiť mýto za to, že vraj prepichol prepychovú loptu. Zaplatil mýto a prepustili ho. Odvtedy sa už držal ďalej od byvola.

Bronka, 3.A

Forest

Je zamračený a upršaný deň. Dala som si pršiplášť, gumáky a do ruky vzala dáždňik. Vyšla som von a jemný dážď mi vrážal do tváre. Vošla som do lesíka pri dome. Bolo tam ticho. Jediné čo bolo počuť, boli moje kroky po vlhkých popadaných listoch a šumenie vetra. No v jednej chvíli som začula aj niečo iné. Nevedela som si vysvetliť, čo by to mohlo byť. Znelo to, ako keby niekto prechádzal nechtami po kôre stromu. Skrčila som sa a obzrela, čo to ten zvuk mohlo vydávať.

Zrazu som to počula za mnou. Rýchlo som sa otočila, keď vtom... „Grace, Grace!!!“ Otvorila som oči. Bol to sen. Zišla som dole po rebríku, keďže máme s mladšou sestrou poschodovú posteľ. Vyšla som z izby a doklusala do obývačky. Bola to mama, ktorá ma volala na raňajky. „Nooo, teraz nemám čas, nevieš, kde mám dáždňik?“ opýtala som sa jej. Mama mi nakázala, aby som do 19:00 bola doma. Poďakovala som sa jej a išla sa prezliecť. Keď som bola hotová a pripravená do dažďa, otvorila som dvere a dnu vletel čerstvý vzduch. Rozbehla som sa do lesíka ako v tom sne. Síce som zabudla dáždňik, ale čo už. Snažila som sa robiť to isté čo v sne, akurát, že po chvíli sa to zmenilo... Zacítila som zápach.

Nebol to obyčajný zápach. Bolo to... ako keď cítite mŕtvolu! Mala som pravdu. Bola to mačka. Roztrhaná mačka. Pod tou všetkou červenou som zbadala pruhy. „Nie je to susedov kocúr?“ pošuškala som si sama pre seba. Bolo mi o ľúto. Mohla ho roztrhať aj líška, ale ten sen a obrovské škrabance na kocúrovi zmenili môj názor. Ale čo to potom bolo? A čo bolo v mojom sne? Jediné čo viem je, že všetko spolu súvisí. Muselo to mať pazúry ako medveď. Cúvla som o krok dozadu od mŕtvolky a obzrela sa okolo seba. Na stromoch boli rovnaké škrabance. To vysvetľuje zvuk z minulosti. Ako tak na to myslela, niečo sa ozvalo. Vzala som konár, ktorý mi ležal pri nohe, bola som pripravená brániť sa. Keďže mám 12 rokov, tak mi ide lepšie beh než bitka s mini konárom. Napätie neustupovalo a neodvážila som sa pohnúť sa z miesta, no oči sa mi len tak mihali. Zrazu som uvidela, ako spoza jedného stromu pomaly, postupne, po jednom pazúre sa objavuje zvláštna ruka. Nevydržala som sa na to dívať a rozbehla som sa smerom k nášmu domu, hlavne preč z lesa. Bežala som najrýchlejšie ako som mohla. Ešte nikdy ma tak nepíchalo v hrudi ako teraz. Bolo mi strašne zle, ale chýbalo len pár krokov k dverám.

Skočila som do dverí...

S rachotom sa bleskovo otvorili, tresla som nimi a zamkla na trikrát. Pozrela som sa cez okienko na dverách von do dažďa. Nikto ani nič nebolo pred dverami či v lese. Bolo mi to jedno. Hlavné je, že som už doma. Do predsiene pribehla mama. „Panebože, si v poriadku?! Veď si celá bledá a zablätená!“ povedala. „Áno, som v pohode, mami, pokoj,“ odvetila som, aj tak by mi neverila. Viem to. Dala som si dole mokrý pršiplášť a šla som sa umyť od blata. Obliekla som si pyžamo, bolo 11 hodín, už som neplánovala nikam ísť. Nasadila som si na uši slúchadlá a šla na parapetu môjho veľkého okna v izbe. Sedela som tam potichu a užívala si hudbu v mojich ušiach. Zapozerala som sa na kvapky dažďa, keď vtom vidím veľký tieň v lese. Obrys postavy. No nebol to človek a ani hocikaké zviera.

A vtedy som to prvýkrát videla...!

Pokračovanie nabudúce.

Mia, 5.D

Max, 3.K

Hanka, 1.A

Saška, 4. I

Terezka, 3. A

Zuzka, 4.K

Oli, 2. R

Natálka, 4.K

Šarlotka, 2.R

Baška, 5.D

Jerguš, 2.R

Zuzka, 4.K

Boris, 3.K

Dori, 1.P

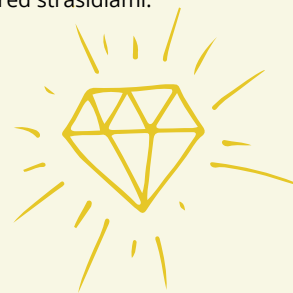

Hviezdne nebo

Kde bolo, tam bolo, za siedmimi horami a siedmimi dolami, bol raz jeden škriatok. Volal sa Tvrdohlava. Pracoval v bani. Raz za ním prišiel šéf a povedal mu, aby odniesol niečo do divadla. Škriatok na to: „Ja? Prečo ja? Ja nikam nejdem!“ A začala sa hádka. Nakoniec šéf vyhral a Tvrdohlava odišiel. Keď prišiel, nikto tam nebol. Ani ja javisku, ani v hľadisku, ba dokonca ani v šatni nikto nebol. Až v zákulisí bola tanečnica. Škriatok sa jej prihovoril a opýtal sa jej, kde sú všetci. Tanečnica nevedela. „Ako to, že nevieš?! Si slepá alebo čo?! Tu máš!“ dal jej predmet od šéfa a vrieskal na ňu. Tanečnica o ničom nevedela a po škriatkových škaredých slovách sa rozplakala. Naplakala vodopády slz celoživotného nešťastia. Plakala, až kým sa jej škriatok neospravedlnil a neopýtal sa jej, prečo plače. Tanečnica odpovedala: „Lebo si na mňa kričal. Akoby som nemala svojho nešťastia dost.“ „Akého nešťastia?“ pýta sa škriatok. „Vieš, chcem byť hviezda, no toto

divadlo mi nestačí,“ odpovedala. „Vieš čo? Začneme odznova. Ahoj, volám sa Tvrdohlava. A ty?“ „Evelína.“ Dohodli sa, že budú priatelia a škriatok ju pozval k sebe domov. Evelínu upútal jeho drahokam a chcela sa ho dotknúť. „Čo to? AAAAAA!!! Daj mi to!!! AAAAAA!!!“ Predstavte si, ocitli sa vo Hviezdom nebi. Tvrdohlava sa najprv veľmi naštvál, nevedel, kde sú. Všimol si, že Evelína má na krku zavesený amulet. Na sekundu boli obaja v bezvedomí. Evelína sa snívalo, že stojí na ulici a chce sa niekoho niečo opýtať, zatiaľ čo škriatkov sa snívalo, že má veľa kamarátov, no tí z ničoho nič boli naňho veľmi zlí. Vtedy sa prebrali a zvrieskli od hrôzy. Oproti nim stáli jednooké zubaté chobotnice. Začali ich naháňať a kamaráti utekali. Pribehli k hradu a schovali sa v ňom. Nebol to však obyčajný hrad, bol strašidelný, o tom však kamaráti nevedeli. Blúdili hradom a škriatok sa začal durdiť.

„To kvôli tebe tu blúdime!“ kričal na Evelínu. Z ničoho nič začujú hlasné *Búú!!!* Okolo lietali duchovia. Rýchlo pochopili, že je to strašidelný hrad. Zo strachu sa začali objímať. Zrazu sa ocitli v divadle presne v tú istú chvíľu, ako keď sa spoznali. Evelína si uvedomila, že môže byť hviezdou aj v malom divadle a škriatok pochopil, že sa nemusí báť, že naňho budú ľudia zlí, pretože ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva. Obaja sa poučili a zistili, že ak by nebolo amuletu a ich priateľstva, ešte vždy by utekali pred strašidkami.

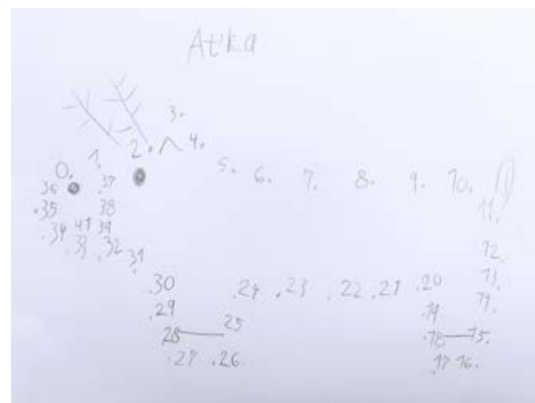
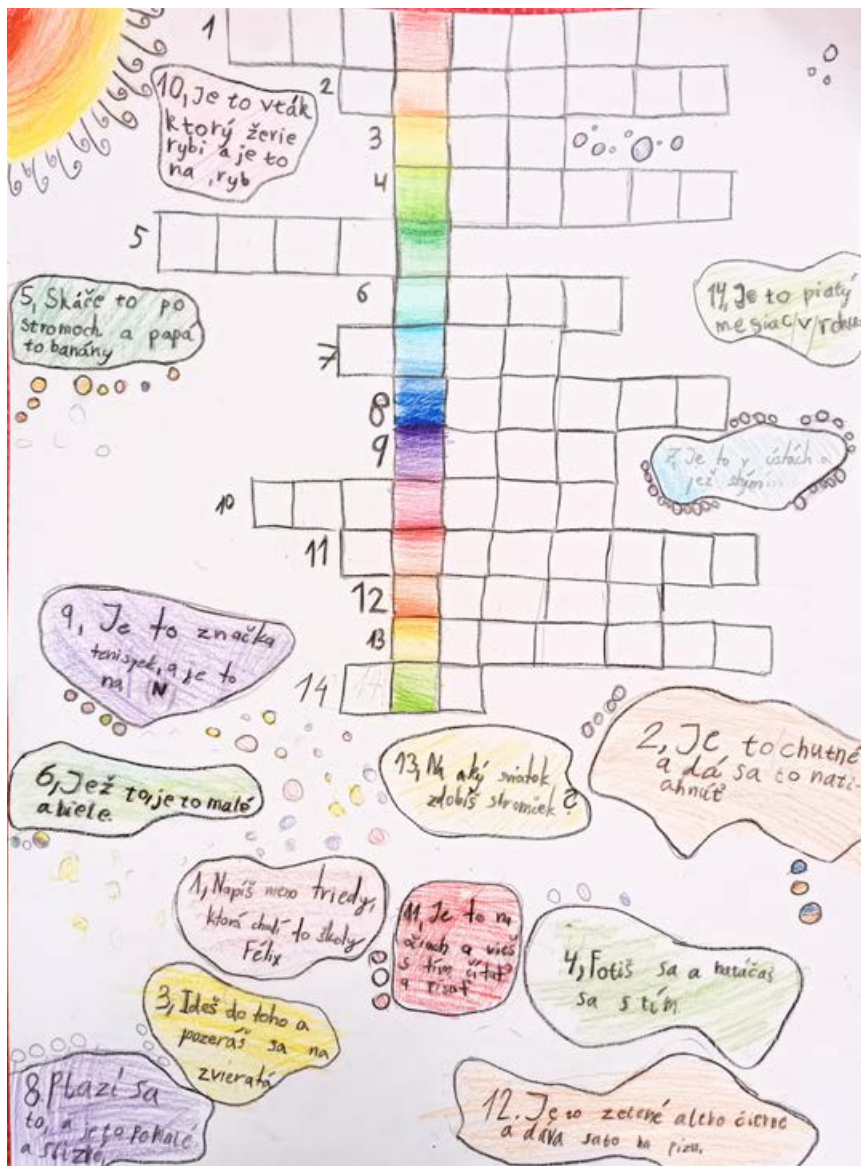

Andrej, 4. K

Zábava

Uhádneš, ktorá pani učiteľka je na fotografii? Jej meno sa dozvieš, keď vylúštiš krížovku, ktorú pripravili Kamzíky.

Adka, 2.M

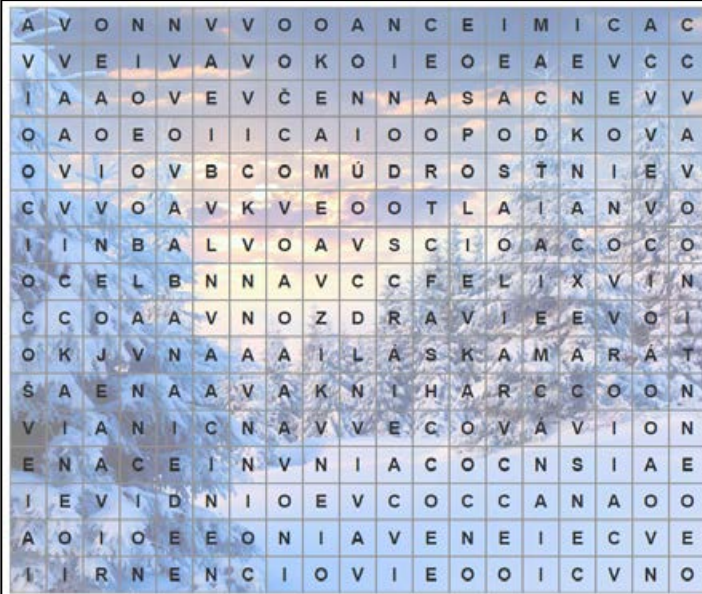

Jurko, 2.M

Peťka, 2.M

Nájdí v osemsmierovke nasledujúce slová:

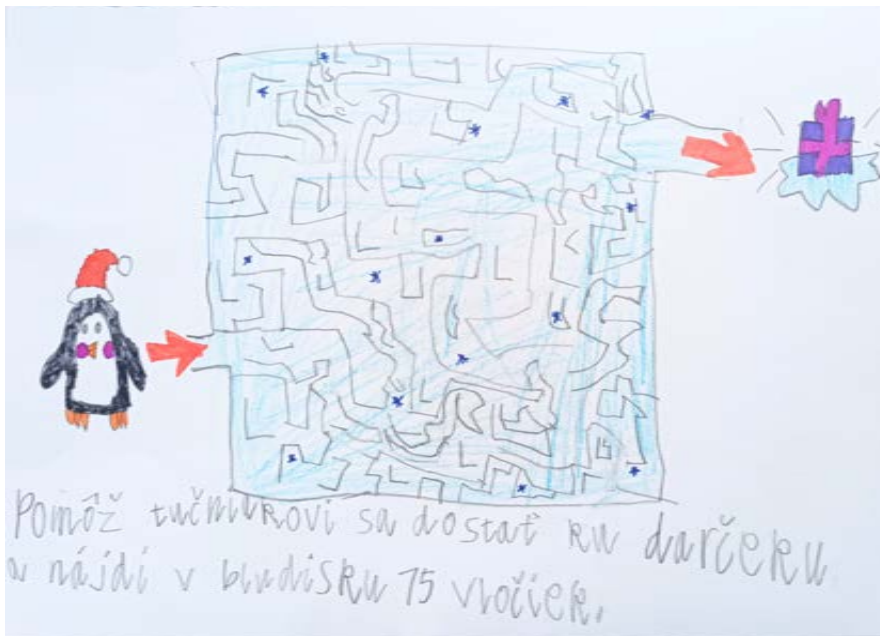
1. POLIEVKA
2. MÚDROŠŤ
3. LÁSKA
4. KNIHA
5. KAMARÁT
6. STO
7. ZDRAVIE
8. FELIX
9. BABIČKA
10. JABLKO
11. PODKOVA
12. ŠKOLA
13. KRÁSA
14. OSEM
15. RODINA

Vypíš, aké písmená ti po vyhľadanií slov v osemsmierovke zostali.

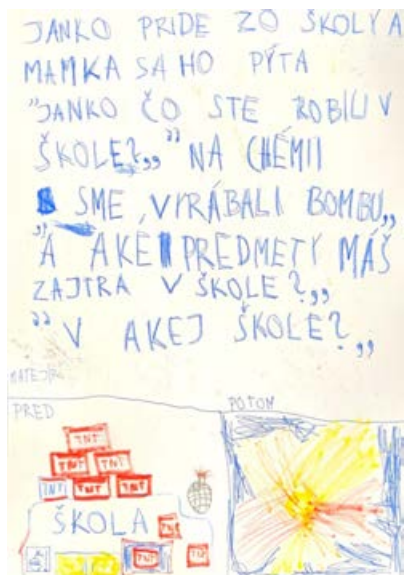
Vymysli čo najviac slov, ktoré dokážeš poskladať z týchto písmen.

Laura, 5.D

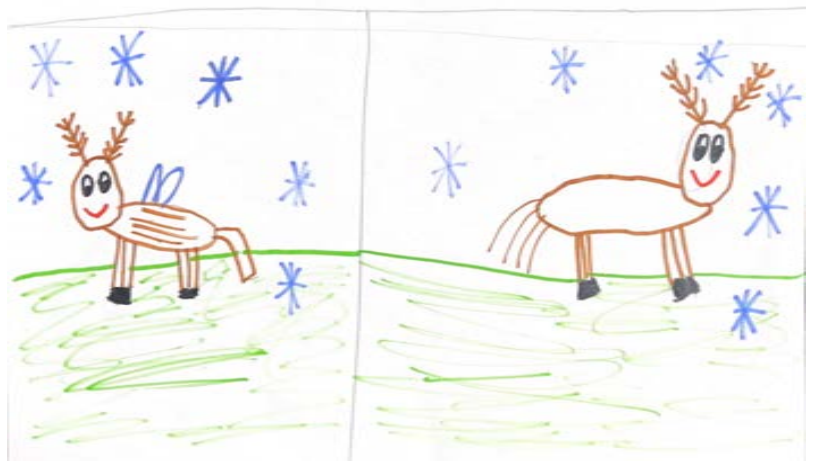
Lenka, 2.M

Matej, 2.M

NÁJDÍ 4 ROZDIELY

Súkromná základná škola Petzvalova 4, Košice - Felix Košice

Petzvalova 4, 040 01 Košice

www.felixkosice.sk

Školský časopis Feličasák
Ročník 4, január 2023/2024

Počet strán: 12

Náklad: 165

Vydala: Súkromná základná škola

Petzvalova 4, Košice

Petzvalova 4, 040 01 Košice

www.felixkosice.sk

